

Lene Steinbeck
Historien om Holmegaard
200 sider
Grønningen 1

Med en masse, masse skønne og sigende billeder fortæller Lene Steinbeck, sådan ser det ud, den absolutte og hele historie om en virksomhed, der var legendarisk, og hvor det glas, der står rundt om i det danske hjem stadig kan fortælle deres version af, hvorfor virksomheden blev så ikonisk, som den gjorde.

Det er som om, man i glassenes skønhed stadig kan finde fundamentet for virksomheden; et unikt håndværk, den ypperste kunst og evnen til at skabe ting og fortællingen om, hvordan Holmegaard blev en stor aktør inden for sit felt på verdensscenen.

Det skete iøvrigt sådan i runde tal halvvæjs i Holmegaards historie, som vi kan læse i bogen, i midten af 1920'erne, hvor Holmegaards Glasværk var tæt på at måtte lukke forretningen.

Ejeren, Aage Danneskjold-Samsøe nægtede imidlertid at give op trods en skrantende økonomi. Han satte sig for at kæmpe videre og gerne til det sidste. Han ansatte to skikkelser, der skulle få stor betydning for værkets overlevelse, nemlig forretningsmanden Christian Grauballe og arkitekten Jacob Bang.

Hver især enere på deres felt, skulle det vise sig. Det var et pletskud fra ledelsens side og den ypperste lektion i, hvordan man får en skrantende virksomhed til at blive videreført gennem en storhedstid.

Vi får også en lektion i, hvordan udgravningen af tørv var central for Holmegaards Glasværk, hvordan områderne blev navngivet efter stifterne, og i det hele taget, hvordan man fik den helt særlige Holmegaard-ånd til at værne om sig selv og sin produktion, - indtil stort set hele Danmark kunne se det kunstnerisk smukke i arbejdet, og at man i et glas, i en skål nærmest kunne se, hvordan de gamle arbejderfamilier havde løftet sagen.

Det er en meget smuk bog, som tager hele historien med, ikke bare om visionerne og farverne, men familierne, Glasorkestret, indbærerne, kølebåndet, konkurrencen mellem glasværkerne,

manglen på efterspørgsel under oliekrisen, ja vi får nærmest et lille stykke danmarkshistorie med, når vi læser bogen.

Michael Bangs ikoniske klassikere fra Holmegaard har helt klart sin veneration fra den kunstneriske åre, der løber gennem familien Bang i mange generationer; han har da også arbejdet med keramik hos Bjørn Wiinblad, lært modellørfaget på Den Kongelige Porcelænsfabrik og formgivet glas i Sverige.

Vi kommer hele turen rundt, og det er en fornøjelse at bladre i en bog, der oser ikke bare af skønhed, men som kommer helt til bunds i materien og de familier, der arbejdede med de glohede ovne og med glasset, og som har gjort, at vi idag kan fornøje os ved glas, som aldrig kan blive produceret mage til.